

A HELe me se! I Zdeněk Hel z Iniciativy Sníh uznává, že se mRNA z vakcín nekontrolovaně šíří tělem očkováných.

 pickey.cz/p/62bfdbc70e4e925fcc0ec359448cd561

Vojtěch Thon ve své přednášce pro Inovaci republiky představil studii, kterou provedla firma Pfizer už v lednu 2021. Její výsledky ale dlouho nebyly veřejně diskutované. Studie prokázala, že u laboratorních potkanů byl během hodin až dní po očkování mRNA vakcínou zjištěn rozsev očkovací látky do krve i orgánů. Tam ale vakcína nemá co dělat. V řadách zastánců bezhlavého očkování vyvolala Thonova přednáška doslova pozdvižení.

Zdeněk Hel ihned sepsal rozsáhlou polemiku, v níž se pokusil Thonovy závěry rozstřelit.

Zdenek Hel

20. dubna v 16:41 ·

Na setkání Inovace republiky 13.4.2023 pan profesor Thon podmanivým hlasem představuje, dle vlastních slov, poprvé v České republice, zcela zásadní datový snímek, který byl dlouhodobě utajen, tajen takovým způsobem, že ho získal od kolegů z Austrálie. A tam byl také tajen.

Snímek představuje distribuci mRNA vakcíny po očkování a její rychlý rozsev do jednotlivých orgánů. Experiment spočíval v intramuskulární (vnitrosvalové) injekci jedné dávky 50 µg mRNA vakcíny do potkanů a následném sledování distribuce radioaktivně značených lipidů obsažených v této vakcíně do jednotlivých orgánů. Již po 2 hodinách dosahuje koncentrace lipidů v plasmě (krvi) 8 µg na mililitr a po 48 hodinách dochází k akumulaci jater až na hodnoty 24 µg na gram. Výrazné hodnoty byly naměřeny také ve slezině, nadledvinách, ovariích, kostní dřeni, a dalších orgánech.

"To není v pořádku", říká profesor Thon. "Tady máte nachystané negativní účinky vakcíny, o kterých se vlastně vědělo hned na začátku, když se začalo vakcinovat." Specificky profesor Thon tvrdí, že mRNA vakcíny způsobují nebezpečná autoimunitní onemocnění. Spolu s paní Bazalovou a dalšími referoval profesor Thon o katastrofických následcích rozsevu mRNA vakcíny do životně důležitých orgánů již mnohokrát.

Tvrzení, že mRNA vakcíny ve velké míře způsobují autoimunitní onemocnění, není pravdivé. Případy tohoto typu nežádoucích účinků vakcíny jsou velmi vzácné. Profesor Thon svá tvrzení neustále opakuje, aniž by pro ně měl vědecké důkazy.

Není pravděpodobné, že by exprese modifikovaného spike proteinu viru SARS-CoV-2 obsaženém ve vakcíně způsobovala výrazné patologické změny v játrech, slezině, nadledvinách a dalších orgánech, i když lokální imunitní reakci nelze zcela vyloučit. V každém případě, celkové množství i relativní koncentrace virových antigenů produkovaných v průběhu infekce virem SARS-CoV-2 je tisícinásobně vyšší, nežli množství produkované po podání vakcíny. Koronavirus infikuje endotelové a jiné typy buněk v celém těle a aktivně se replikuje v plicích, trachei a bronchech, žaludku, ve střevěch, ledvinách, potní žláze, příštítné žláze, hypofýze, pankreasu, slezině, mízních uzlinách, kostní dřeni, srdci, játrech, nadledvinách a v mozku. Patologické změny způsobené aktivně se reprodukcujícím virem a následnou imunitní reakcí jsou natolik závažné, že mohou vyústit ve vážné poškození či selhání životně důležitých orgánů.

Prosím sdílejte.

Snad proto, že není lékař, ale biochemik, zaměřil se Zdeněk Hel především na výpočet množství genetické informace, která se po aplikaci vakcíny dostane do jednotlivých orgánů. Jediné, co se mu podařilo bezvýhradně prokázat, je perfektní znalost trojčlenky. O tom, že by rozuměl imunitním procesům v těle, ale po jeho rozboru

vyvstávají vážné pochybnosti. Po několikerém násobení a dělení vyšlo Zdeňku Helovi, že k orgánům očkovaného člověka se dostane genetické informace “jenom trošku”.

Na množství nezáleží

“Zdeněk Hel argumentuje lineárními propočty, ale medicína je všechno ostatní, jen ne lineární,” říká Vojtěch Thon. Každý alergik ví, že “na množství nezáleží”. Anafylaktický šok - tedy bouřlivou imunitní reakci, na jejímž konci číhá smrt, může vyvolat i stopové množství oříšků v jídle nebo drobné bodnutí včely na jarní louce.

Zdeněk Hel vyzbrojený kalkulačkou suverénně vypočítal, že množství genetické informace v orgánech očkovaných pacientů je malé, a z toho opět vyvodil, že jsou vakcíny bezpečné. Výpočet je správně, jeho interpretace je chybná. Není důležité, kolik genetické informace se do orgánů dostalo, důležité je, že se do nich genetická informace z mRNA vakcíny vůbec dostala. I malé množství může spustit autoimunitní procesy, kterými tělo začne útočit proti vlastním tkáním. Právě na to Vojtěch Thon ve své přednášce upozornil. Zdeněk Hel si vystavěl slaměného panáka, aby ho efektně rozmetal, podstatu problému ale evidentně nechápe.

Na tomto místě by text mohl skončit, víc vlastně není třeba vědět. Pojďme se ale podívat na celou problematiku blíže.

Není vakcína jako “vakcína”

Princip očkování mRNA vakcínou se od klasických očkovacích látek diametrálně liší. “Kdyby lidé věděli, že látka, kterou si vpravují do těla, má s klasickou vakcínou společné jen jméno, možná by byli opatrnější,” zamýšlí se lingvista Petr Šourek nad mocnou zbraní v marketingovém arzenálu farmaceutických firem - názvoslovím. Slovem “vakcína” se podařilo lidem vsugerovat, že přicházejí do styku s něčím, co už důvěrně znají, nikoliv s čímsi novým, neprobádaným.

Kampaně na očkování opakovaně zdůrazňovaly, že vakcína je výdobytek moderní vědy, výsledek lidského umu, který už zachránil stamiliony životů. Molekula mRNA má ale s klasickou vakcínou společného asi tolik jako žirafa se stavebním jeřábem. Původně měla mRNA technologie sloužit pro léčbu nádorových onemocnění. Její ukvapené, plošné nasazení do boje s viry, se ukazuje jako velmi problematické.

Hodně zjednodušená představa o klasickém očkování, které každý z nás podstoupil už mnohokrát, by vypadala asi takto: Do těla se vpraví přesně definované množství “nepřátelského” proteinu – například části mrtvého viru. Očkovací látka se po aplikaci drží v místě vpichu, takzvaném depu. Nezbytnou složkou vakcíny je přídavná látka - adjuvans, která v místě vpichu vyprovokuje zánět. K zánětu se “seběhnou” bílé krvinky a naleznou tam nepřítele - cizí, neznámý protein. Ohmatají si ho, nastaví si na něj zbraně a zlikvidují ho. Mají čas, protože nepřítel je neškodný. Imunitní systém si ale nepřítele zapamatuje a při skutečném napadení živým virem má ty správné zbraně už “ve skladu”. Laskavý čtenář odpustí až dětsky naivní popis, který z odborného hlediska není přesný, pro účely tohoto textu je ale dostačující.

Zánět je základ

Zánět je v celém procesu to nejdůležitější. Proto musí být ve vakcínách adjuvans, díky nimž organismus zánětlivou reakci rozjede. Bez adjuvans by se po aplikaci vakcíny nic nestalo, imunitní systém by nereagoval. “Laik chápe zánět jako problém, který je třeba léčit,“ říká Vojtěch Thon. “To je pravda, pokud je zánět patologický. Zánět je ale v první řadě obranná reakce. Zánět je aktivací imunitního systému a jeho význam je především fyziologický. Je to signál nebezpečí. Až potud je zánět pozitivní. Nesmí se ale rozvinout do patologického stavu, přemrštít.”

Právě to je ale problém mRNA vakcín. Na to, že jsou zbytečně silné, upozorňuje Vojtěch Thon od počátku. Zánět, který mRNA vakcíny v těle vyvolávají, je přemrštěný a navíc nezůstává lokalizovaný v depu.

Lipidový pašerák

mRNA vakcíny žádný cizí protein v podobě usmrceného či oslabeného viru neobsahují. Je v nich jenom informace, jakýsi recept, podle kterého si buňka, která se s tímto receptem setká, sama vytváří na svém povrchu nepřátelské znamení. Laicky řečeno, buňka poslechne instrukci, která je v očkovací látce napsaná a vystaví na svém povrchu varování “pozor jsem napadená virem SARS-CoV-2”. Ač ve skutečnosti virem napadena není, imunitnímu systému se jako napadená jeví, a proto ji zlikviduje. A takto se trénuje na setkání s živým SARS-CoV-2.

Pokud by očkovací látka zůstala v místě vpichu a nepřátelské znamení by na svém povrchu vystavilo jen pár svalových buněk, na kterých by si imunitní systém natrénoval správnou imunitní odpověď, asi by bylo vše v pořádku. Realita je ovšem jiná. A o tom mluvil Vojtěch Thon ve své přednášce. Pokus s potkany ukázal, že očkovací látka se rozlétla se po těle.

Umožnil jí to lipidový obal. Jeho role je především chránit mRNA informaci uvnitř. Jsou to ale právě lipidy, které pronikají do krevního řečiště i lymfatických tkání a genetickou mRNA propašují hluboko do organismu k různým, životně důležitým orgánům, kde nemá co dělat.

Pozorný čtenář asi chápe, co to znamená. Nepřátelské znamení s varováním “pozor jsem napadená” na svém povrchu vystaví všechny buňky, do kterých mRNA z vakcíny pronikne. Znamení k likvidaci začnou na svém povrchu vystavovat buňky v cévách, játrech, slezině, v reprodukčních orgánech, v srdečním svaly, dokonce i v mozku...

tam všude lipidový pašerák nebezpečný kontraband v krátké době dostane. A imunitní systém tyto buňky s nepřátelským znamením samozřejmě likviduje.

Překvapivé na celé věci je jen to, že to snad někoho překvapuje. Se schopnost lipidových nanočástic proniknout s léčivým nákladem do míst vzdálených od místa aplikace některé vědecké týmy cíleně pracují a chtějí tuto vlastnost využít. Výzkum v této oblasti běží na plné obrátky. Ať je to tedy zrovna dobře nebo špatně, že lipidové nanodopravníky nezůstanou v místě vpichu, je s podivem, že potenciální důsledky této jejich schopnosti se před uvedením vakcín do praxe pořádně neprozkoumaly.

Já vám to spočítám

Pfizer testoval šíření RNA tělem na potkanech. Zdeněk Hel proto ve svých výpočtech vzal množství mRNA distribuované k játrům potkana, za použití přímé úměry ho přepočítal na velikost jater člověka. a radostně sdělil svým stoupencům, že “...po podání 50 µg mRNA vakcíny, při průměrné váze lidských jater 1.5 kg, by množství mRNA akumulované v játrech nepřesáhlo 0.003 µg na gram.”

Opomněl jim ale říct to nejdůležitější: “Nepřátelským praporkem” na povrchu několika málo buněk imunitní odpověď organismu jenom začíná. A i když se za napadené označí jen pár jaterních buněk, imunitní systém se může “zbláznit” a rozjet kaskádu procesů, na jejichž konci může být likvidace zdravé jaterní tkáně - takzvaná autoimunitní hepatitida. Podobný proces se po vakcinaci proti covidu může odehrát (a odehrává) i v dalších orgánech.

“O tom, co přesně vakcíny s buňkami v těle dělají doted’ nevíme dost,” varuje Vojtěch Thon. Víme sice, kolik mRNA informace vakcíny obsahují. Nikdo - dokonce ani strůjci vakcíny - ale netuší, kolik nepřátelského proteinu si buňky na základě receptury ve vakcíně obsažené samy vytvoří. I v tom se nová genetická terapie liší od klasické vakcíny, kde je množství proteinu přesně definované.

Jakmile se autoimunitní procesy jednou rozjedou, zastaví je jen náročná imunosupresivní léčba. Jestli se rozjedou, záleží na každém jednom organismu. Někdo se se situací vypořádá, mnozí ale takové štěstí nemají.

Proto je třeba vždy zvažovat přínosy i negativa očkování individuálně. Komu by po setkání s virem s velkou pravděpodobností hrozila smrt, má důvod jít do rizika a očkovat se navzdory možným komplikacím. “Ani u rizikových lidí ale nedává smysl očkovat se víc než jednou,” říká Vojtěch Thon s tím, že paměťová odpověď už po první dávce je v kombinaci s dostupností včasné léčby naprosto dostačující. Přičemž paměťová odpověď není totéž jako vysoká hladina protilátek. Ta může být naopak kontraproduktivní.

Lidem mimo rizikové skupiny očkování často přináší víc negativ než pozitiv. A vůbec žádný význam nemá očkování lidí, kteří si nákazou prošli. Pokud se člověk už jednou viru ubránil, je jen málo pravděpodobné, že se mu to při opakovaném setkání s virem (a při správné včasné léčbě) nepovede.

Podpásové argumenty

Nemocné je především třeba léčit! říkal Vojtěch Thon od počátku pandemie. Vypracoval strategii jak postupovat. Mezitím ale samozvaní odborníci na trojčlenku do veřejnosti hustili, že na covid nepomáhá nic než očkování. Příklad? Mnohé oběti covidu mohl zachránit obyčejný - včas podaný - nízkomolekulární heparin. Už v začátcích pandemie bylo jasné, že lidé s poruchami srážlivosti krve často umírají na embolie. Stačilo vyšetřit takzvané D dimery, jak navrhoval Vojtěch Thon, a ihned nasadit antikoagulancia. Praktici ale nesměli protisrážlivé léky na diagnózu covid předepisovat, čelili by nařčení z off-label léčby a ani pojišťovna jim tuto léčbu neproplácela. Covidoví pacienti dostávali protisrážlivé léky až v nemocnici, kde už bylo pozdě. Odpovědnost za třicet tisíc obětí covidu v Česku tak padá na bedra těch, kteří zavedení správných medicínských postupů neprosazovali či jim dokonce bránili.

Posledním, zoufalým argumentem, který často zmiňují zastánci vakcín a který samozřejmě vytasili Zdeněk Hel je, že "při onemocnění SARS Cov 2 je celkové množství i relativní koncentrace virových antigenů produkovaných v průběhu infekce virem SARS-CoV-2 tisícinásobně vyšší, nežli množství produkované po podání vakcíny." Jinými slovy - covid je přece mnohokrát horší než vakcína. Zdeněk Hel dramaticky popisuje, jak koronavirus infikuje endotelové a další typy buněk v celém těle a aktivně se replikuje v plicích, trachei a bronchech, žaludku, ve střevech, ledvinách, potní žláze, příštítné žláze, hypofýze, pankreatu, slezině, mízních uzlinách, kostní dřeni, srdci, játrech, nadledvinách a v mozku...

Je to směšný argument, protože přesně tohle dělají v těle nesprávně podávané vakcíny, které k vyjmenovaným orgánům injekční stříkačkou doslova pošleme. Zastánci vakcinace zamlčují, že při běžné nákaze se k výše zmíněným orgánům virus vůbec nedostane! Zabrání tomu naše sliznice, které ho umí zastavit. Nákaza SARS-CoV-2 virem tak na sliznicích u většiny lidí začne i skončí.

Děje, které dramaticky líčí Zdeněk Hel, souvisí s těžkým průběhem covidu. Tedy situace, kdy slizniční obrana selže a viru se podaří proniknout do systému. Takový průběh se ale týkal jen malé části populace. Už na začátku pandemie šlo poměrně přesně definovat, kdo do skupiny lidí ohrožených komplikacemi patří. Právě (a jen) těmto lidem měla být nabídnuta vakcína. V jejich případě skutečně přínosy očkování mohly nad riziky převážit. To ale říkali lékaři jako Vojtěch Thon od počátku a čelil kvůli tomu nevybíravým útokům. Odborníci, kteří očkování zasvětili celý život, byli nejrůznějšími nýmandy označováni za antivaxery jen proto, že trvali na základní poučce - tedy že přínosy očkování musí vždy násobně převažovat nad riziky a že tuto rovnici je třeba u každého posuzovat individuálně..

S odstupem času lze hysterii, s níž byli do očkování tlačeni i lidé, kteří ho nepotřebovali, pod falešnou záminkou, že tak ochrání své bližní, za bezprecedentní selhání části odborné obce. A je nutné z toho

vyvodit odpovědnost. Zejména pokud se ukazuje, že část pacientů na jejich neodborná doporučení doplácí zdravím či dokonce životem.

Stejní "odborníci" zatím dál doporučují lidem nesmyslné zvyšování očkovacích dávek, i když riziko těžkého průběhu covid 19 u populace, která si z velké části nákazou prošla, je naprosto mizivé.

Extrémní panika

Naopak: je to opakovaná vakcinace každých pár měsíců, která vyvolává v organismu extrémní paniku. "Sotva se organismu podaří předchozí dávku kompenzovat a dostat se do normálu, pošleme do těla další. To, co provádíme už není přeočkování, to je nadočkování," říká Vojtěch Thon. "Znovu a znovu, stále dokola nutíme tělo k silné imunitní reakci a ženeme ho do zánětu. Paměťová odpověď už je přitom nastavená, organismus proto reaguje velmi rychle, přehnaně a o to pravděpodobnější je, že při opakovaných stimulacích sklouzne do autoimunity."

Je otázka, zda se se základy imunologie aspoň zběžně seznámil i Zdeněk Hel. Zřejmě ano, v závěru své polemiky si totiž nechává zadní vrátka: "Případy tohoto typu nežádoucích účinků vakcíny jsou velmi vzácné ... lokální imunitní reakci nelze zcela vyloučit."

Zvyšující se počet problémů či dokonce úmrtí reportovaných po vakcinaci naznačuje, že Zdeněk Hel bude únikový východ potřebovat. Jednou z posledních popsaných tragédií je případ čtrnáctileté japonské dívky, aktivní sportovkyně, která zemřela po třetí dávce očkovaní. Přímá souvislost s vakcinací byla prokázána. Rozsev zánětu byl ve všech orgánech těla.

"Vynikající německý patolog Arne Burkhardt popsal, že k likvidaci buněk po bezhlavé vakcinaci může docházet i ve stěnách cév, z nichž se může odloučit cévní výstelka. Může dojít k rozštěpení cév v těle, k takzvané disekci. Nebo může vzniknout aneurysma, vyboulení tepen. Jestli takový stav pacient přežije, závisí jen na tom, v jakém místě a jak moc je cévní systém poškozen. Může vzniknout trombus a

následná koagulopatie, infarkt, arytmie, srdeční selhání. Možných scénářů je hodně. Jeden z nich se zřejmě odehrál i ve výše uvedeném případě," popisuje Vojtěch Thon, co vše se vejde pod "velmi vzácné nežádoucí účinky", o nichž se zmiňuje Zdeněk Hel.

Příběh japonské teenagerky je o to smutnější, že děti - jak bylo řečeno - vakcínu proti SARS-CoV-2 vůbec nepotřebují. A už vůbec ne tři dávky, které dívka absolvovala, přestože se u ní už po druhé dávce projeví nežádoucí účinky!

"To jsme nemohli vědět"

Tři roky po začátku pandemie zastánci brutálních restrikcí a bezhlavého plošného očkování utíkají od odpovědnosti za to, co bez potřebné výbavy tvrdě prosazovali, výmluvou: "To jsme nemohli vědět." Prý "nemohli vědět", že očkování budou šířit virus, "nemohli vědět", že infekcí nabyté protilátky budou chránit před reinfekcí, "nemohli vědět", že proočkováním se virus z populace nevymýtí ... a tak bychom mohli pokračovat.

Jako dezinformátoři byli umlčováni ti, kteří tyto základní učebnicové znalosti měli a pokoušeli se je sdělit veřejnosti. Tento text vzniká proto, aby za pár měsíců nemohli stejní lidé tvrdit, že "nemohli vědět", že opakovaným očkováním mRNA vakcínami zbytečně ohrožují zdraví a životy.

Poslední slovo patří Vojtěchu Thonovi:

“Můj vzkaz lidem zní, že pokud si budou dávat další a další dávky vakcíny, aniž by předtím u sebe vyhodnotili prospěch a rizika, zadělávají si na velké problémy, které už medicína nebude schopna řešit.”

Vážení čtenáři - dovolujeme si Vás na tomto místě požádat o podporu projektu Mainstream. Jsme dva zkušení novináři, kteří celou dobu pandemie informovali o neblahých následcích covidové hysterie.

Angelika Bazalová napsala na téma covid desítky textů (nejen) pro časopis Reflex. Její články byly ve své době v příkrém rozporu s oficiální linií, dnes se však jejich závěry potvrzují

<https://www.novinky.cz/clanek/koronavirus-vedkyne-koutna-pametova-imunita-chrani-po-prodelani-covidu-jeste-rok-40346029>

<https://www.reflex.cz/writerprofile/1291/angelika-bazalova>

<https://echo24.cz/author/angelika-bazalova>

<https://denikn.cz/473782/mame-take-dobre-zpravy-immunnich-vuci-covidu-v-cesku-rychle-pribyva-naznacuji-prvni-vysledky-velke-studie/>

Petr Šourek mimo jiné natočil o pandemii film, který můžete zhlédnout na: <https://www.youtube.com/watch?v=5MGR9hKOWNQ>

V našich textech hodláme dále rozkrývat pochybení odpovědných lidí, které vedlo k tomu, že jsme se v covidové krizi jako společnost selhali. Vaše podpora je pro nás klíčová.